

O.S. JAZZ ČERNOŠICE ZDENĚK BÍNA - „šuba - duba,“

foto - Petr Kadlec

Občanské sdružení Jazz Černošice vzniklo v prosinci roku 2007. Primárním důvodem vzniku sdružení byla potřeba existence právního subjektu, který by produkčně a administrativně zajišťoval zejména pořádání jazzového festivalu Jazz Černošice. To je stále hlavní náplní činnosti sdružení.

Již při zakládání sdružení jsme ale pamatovali i na širší vztahy mezi kulturou a občanskou společností, které jsou ve stanovách sdružení vyjádřeny v těchto několika dalších bodech:

- podpora kulturních aktivit regionu dolní Poberouní
- tvorba a produkce vlastních kulturních pořadů
- podpora začínajících talentů a mládeže
- audio a video záznamy kulturních pořadů

Hlavním cílem sdružení je tedy poskytování obecně prospěšných činností v oblasti kultury, zejména kooperace s jinými sdruženími, fyzickými a právními osobami, majícími za svůj cíl rozvoj kulturních aktivit.

Věříme, že i s vaší podporou a vaším zájmem se nám bude nadále dařit tyto cíle naplňovat.

O.S. Jazz Černošice

foto - Petr Kadlec

KONTAKTY

Občanské sdružení Jazz Černošice
Dr. Janského 953
252 28 Černošice
email: jazzcernosice@seznam.cz
www.jazzcernosice.cz
facebook: jazz černošice

Josef Barchánek
předseda o.s. Jazz Černošice
produkce / pódiová technika / doprava
Tel.: 606 812 018

Petr Kadlec
produkce / foto
Tel.: 602 424 635

Pavel Blaženín
odbor kultury Města Černošice
produkce / zvuk
Tel.: 602 200 817

Michal Strejček
produkce / smlouvy / propagace
Tel.: 602 613 731

foto - Petr Kadlec

Frontman bývalé kapely -123min, excelentní kytarista a zpěvák Zdeněk Bína mistrovsky ovládá svou kytaru, která má neuvěřitelně plný a živý zvuk. Neméně bravurně umí pracovat také se svým hlasem, zvukomalebně imituje cizí jazyky, často střídá dynamiku a tempo. Svým procítěným výrazem, zápalem pro muziku, svou bezbřehou energií a neskrývanou radostí z hudby velmi intenzivně oslovuje posluchače všech žánrů a věkových kategorií. Zdeněk Bína miluje neevropské stupnice, stejně jako funkové, bluesové, rockové a jazzové citění.

Během koncertu střídá jazz s latinou, flamenco s blues nebo cikánské melodie s arabskými. V akustickém programu ho doprovází vynikající basista Jan Urbanec, ve kterém Zdeněk Bína našel geniálního muzikálně nadaného partnera, který svou precizní hrou na akustickou čtyřstrunnou baskytaru dokáže nahradit perkuse.

Ty jako výborný kytarista jsi si na našem festivalu Jazz Černošice již párkrát zahrál, co si vlastně myslíš o smyslu a přínosu takového festivalu ??

Vám se povedlo něco úžasného, tím že jste vytrvali v úsilí pomáhat hudbě, tak jste pro hodně lidí vytvořili milou hudební-jazzovou tradici v jejich životech. A to je v dnešní době v jakémkoliv místě malý zázrak.

Nám se za těch pár let podařilo dostat tuto akci nejenom do podvědomí lidí, ale dokonce ji i navštěvují – naposledy se v průběhu festivalu objevovalo přes 1200 posluchačů. Jinak s návštěvností na koncertech to je dost složité. Myslíš, že lidi jsou již všeho přesycení, nebo je to již nebaví? Víš, že Ty máš na koncertech plno, ale přece jenom?

Vnímám to jako přirozený vývoj společnosti, teď se asi musíme všichni nabažít všech virtuálních vymožeností co nám ulehčují zábavu, než zjistíme že jsme čím dál víc sami. Pak nás to možná zase zavede blíž k člověčímu teplu, třeba na koncert.

Jak víš, tak snažíme se dramaturgii celého festivalu postavit jako vícežánrovou akci, ne or-

todoxně jazzovou, protože si myslíme, že je to pro lidi přínosnější a zajímavější. Samozřejmě tam nechybí Bigbandy, tradiční jazz, moderní jazz, ale to křížení žánrů nám přijde prospěšné.

Přesně tak, je to prospěšné. Přinášet lidem další nečekané žánrové roviny a tím jim vytvářet bohatší vztah k hudbě obecně. Vždyť hudba je a musí zůstat pestrá.

A co připravuješ v nejbližší době Ty? Koncerty, nahrávání, nějakou novou spolupráci?

V tuto chvíli připravujeme s mým kamarádem Petrem Rokuskem hudební vydavatelství, které by se mělo snažit pomoci hudbě. Vracet jí její místo a váhu, když teď tak často připomíná spíše kalkulu a pozlátko. Představit by se zároveň mělo deskou, na které poslední rok pracuji doma ve studiu.

Snad se nám to všechno podaří dotáhnout do jara. Abychom mohli vyrazit co nejdřív na pódia k lidem.

Děkujeme za rozhovor se Zdeňkem Bínou rozmlouval Joža Barchánek

BUĎ JAZZ

Na festivalu se setkáváme s mnoha diváky. Některé vidíme poprvé, někteří jsou však již letitými fanoušky. V restauraci jim říkájí „štamgastí“, my jim neříkáme nijak. Ale rozhodně si jich považujeme, jako v té restauraci. Důvod je prostý - pravidelně se vrací. A jaký důvod mají oni, že se vrací? Na to jsme se zeptali jednoho z nich, pana Stanislava Holého.

Jak jsem se dostal k jazzu? Od mládí se pohybuji kolem muziky. Začínal jsem v LŠU, kde jsem hrál několik let na akordeon a pak přišla bigbeatová éra. Jako všichni kluci, zakládali jsme různé kapely a pořád mě ta muzika bavila. Ale vyvíjela se jak muzika, tak se vyvíjeli i muzikanti, takže z klasického bigbeatu začínaly být všelijaké ty jazz-rocky, art-rocky a všechny tyhle styly. Když posloucháš muziku několik hodin denně, tehdy moc jiná zábava nebyla, tak se časem doposloucháš ke stále složitějším a složitějším hudebním stylům.

Zažil jsem éru pražských jazzových dní, kde jsem čuchnul ke spoustě profesionálních, ale i amatérských kapel a k celkovému nadšení. No a přesto, že jsme byli duší rockeři, tak jsme poprvé čuchli i k jazzovým kapelám. Tak nějak se mi to líbilo víc a víc až jsem se v podstatě proposlouchal k tomu, že ty jednoduché rockové rytmy mě přestaly naplňovat a to i přes to, že se mi líbí pořád. Takže dnes mám radši jazz a to ve všech podobách. Od klasického tradičního jazzu až po ty všelijaké moderní formy. A nejráději mám ty úplně nejspolečnější věci, protože se to dostává do takových oblastí, že se to prolíná s folklórem, s etnickými vlivy a mísí se to všechno dohromady. Je to tak neobyčejně pestré, že v podstatě je pořád co poslouchat.

Proč chodím na jazz do Černošic? Jednoduše to mám blízko. Bydlím totiž ve Všenorech, a to má tu ohromnou výhodu, že v Černošicích mohou na koncertě vydržet až do konce. Zatím co když jdu na jazzový koncert v Praze, tak začínají v devět, nebo v deset hodin večer a pokud chci jet domů vlakem, tak to tam jdu na první půlku a pak musím utéct, nebo si vzít auto a to prostě není ono. Ten klub (*Club Kino Černošice - pozn. red.*), když jsem v něm byl poprvé, tak mě nadchnul. Když jsem viděl vnitřek, jak je to tam udělané, jako černošické náměstí, perfektní akustika, šikovní zvukaři ... Takže jsem si řekl „proč ne?“. Mám to blízko, tak jsem si to vzal za své. V podstatě mám podobný přístup jako můj kamarád, který adoptoval sedačku v řevnickém kině a je tam pečený vařený. No a já, pokud to jde, zase chodím v Černošicích na všechny jazzové koncerty, které se v klubu konají. A vím, že Černošice mají velmi dobrý výběr muzikantů, že se tady vidí i věci, které mnohdy nejsou ani v Praze.

A teď k samotnému festivalu. Upřímně jsem se z počátku této akce trochu bál. Černošice nejsou tak velké, a skoro každý den v průběhu jednoho týdne muzika na tolika místech najednou ... myslel jsem že to nebude zaplněné. Pravda, mnohdy zvláště hospody ve kterých se hraje nepraskají ve švech, ale pak se vždy objeví diváci a vždy je perfektní atmosféra. Celý festival je pro mě hudební událost roku číslo 1. Jako má někdo Pražské jaro, nebo Struny podzimu, tak já si v době festivalu beru dovolenou. Přes den mám spoustu práce na zahradě a večer si chodím odpočinout na jazzové koncerty a jsem naprosto spokojený.

A bych ještě trochu přiblížil tu atmosféru. Protože jsem ze Všenor, tak nejbližší koncertní místo pro

mě je hospoda U mlynáře. Krásný zážitek mám z předloňského roku, kdy tam hrálo trio Milana Čejky. Začínali tak nějak nenápadně. Přesto že tam ze začátku nebylo úplně plno, začínali jsme zhruba v deseti lidech, koukali jsme za sklo na jelena, který tam s parohama koukal pro změnu do provozovny zase na nás. Pak ale přicházeli další a další lidi, většinou od vlaku, nebo z práce. Nekonec se během večera do kapely přihlásilo děvče, které krásně zpívalo a celý koncert vyvrcholil perfektní atmosférou. Kromě skvělé muziky si pamatuji i na skvělou polívku, takže jazz se skloubil s dobrým pitím a dobrým jídlem. Co si přát více.

Oklikou se tím dostávám k restauraci Bolleta, kde se konají jazzové snídane. To je taková pro jazz dost netypycká akce, která je ovšem vždy plná. Je to zvláštní, že na jazzovou snídani v černošicích chodí mnohdy více lidí, než na večer. Letos tady bylo asi přes 70 lidí a nebylo se kde posadit. Na nějaké fotografii je zdokumentované i skvělé ranní jazzové menu, kde vedle plakátu leží talíř s „volskejma vokama“, bagety, skleničky, kafe, vajíčky kolem a já nevím co všechno. K tomu zpívá skvělá Martina Talpová v triu a je to opravdu krásná rodinná atmosféra. Na anglickém trávníčku si hráli děti, pod slunečnky maminky s dětmi a pejsky, všichni debužirovali a vzpomíná si, že i ty malé ratolesti, co tady lítali po zahradě si vždycky vybrali Martinu Talpovou, běželi se jí chytout za sukni a ona zpívala s dětmi v náručí. To jsou skutečně hřejivé vzpomínky, a vypovídá to jenom o tom, že jazz je jedna velká rodina, a že ani takovéto věci nikoho nevyvedou z míry a nevadí ani divákům ani muzikantům. A to je skvělé.

Takže já si vždy kupuji permanentku a nutí mě to, abych nebyl líný a chodil na všechny koncerty. Co ovšem nejvíce miluji, to jsou big-bandy. Je naprosto neskutečné slyšet na živo ten obrovský zvuk kapely, nikoli jenom z nějakých reproduktorů. Být přímo u toho, obklopený všemi těmi nástrojovými sekcemi a vidět, jak to všem šlape. Jeden z hlavních večerů tím vždy začíná. Všechno je vždy připravené, takže nikdo nezdržuje a jak to do diváků rovnou pustíte, to je ohromné. To bych chtěl vyzvednout jako číslo jedna. Byl bych rád, kdyby jako doposud každý rok nějaký big-band vystoupil. Někdy se mnou chodí i manželka, která jazz moc nemiluje, tedy ne tolik jako já. Má ráda spíše country apod., ale když pak hodnotí celý večer, tak říká, jak neskutečně pestrý ten jazz je, protože začíná big-band, potom je třeba nějaké duo – kytara, foukačka, zpívání, pak třeba saxofonové kvarteto, nebo něco klasického a je to tak barevné, že si každý najde, co ho baví.

Ještě bych se vrátil k jedné negativní, leč poučné zkušenosti, co jsem na festivalu zažil. Když loni vystupoval Tomáš Liška s Martou Töpfferovou, tak se během koncertu ozval dost hlasitě jeden nespokojený (*podnapilý - pozn. red.*) divák, že se mu to nelíbí a vykřikoval „my chceme jazz, my chceme jazz“. Já si ale nepamatuji, že bych toho diváka tady někdy na nějakém jazzovém koncertu viděl.

foto - Petr Kadlec

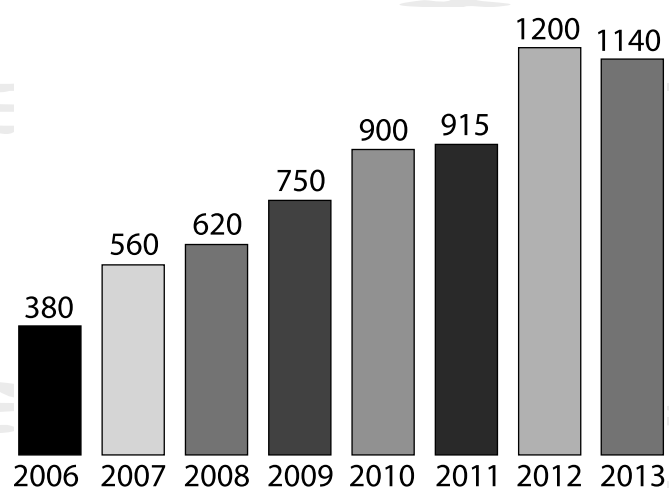
Ale to je spíše výjimka. Nad tou jednoznačně převažují nadšenci jak v publiku, tak mezi muzikanty a organizátory.

A jenom namátkou k jednotlivým kapelám. Tak třeba loni se mi hrozně líbil Stewe Walsh. Nevím jak to přesně zhodnotit, ale ... V určitý den, mám určitou náladu. Já muziku používám také jako muzikoterapii, kdy se dostávám do duševní pohody. A zrovna již zmíněný Stewe Walsh mě tak obrovsky pozitivně nabil, že i přesto, že ten večer byla spousta skvělých muzikantů, tak ten mi naprosto sednul do nálady, co jsem ten večer měl. Stejně tak nedělní koncert Pookie Bell Band. To byla naprosto ojedinelá hudební záležitost a když jsem mezi kolegy v práci vyslovil, kdo tady byl, tak jenom litovali, že o tom nevěděli.

Pro ty co ještě festival neznají, nebo pro ty, co si myslí, že jazz je akademická záležitost pro malou skupinu diváků mohu jenom říci, že na výběr mají skutečně všichni. Např. na prostranství v Centru Vráž se konají zcela zdarma koncerty, kde vystoupila např. Sisa Féherová se svou kapelou, která ten samý večer vystoupila i v hlavním programu v Clubu Kino jako jedna z hvězd. Stejně tak je vstup zdarma i ve vybraných restauracích. Jde o to, že není třeba se jazzu bát. Rozhodně možnost nezávazně ochutnat trochu jazzu nestojí nic. A když se vám to bude líbit, možná si pak koupíte vstupenku i na hlavní festivalové večery. Pak určitě máte šanci slyšet, vidět a zažít to nejlepší, co festival nabízí.

Otázky kladl a odpovědi zaznamel Petr Kadlec

DIVÁCI

JAZZ ČERNOŠICE 28.5. - 1.6. 2014

SPONZORSKÁ PODPORA

Sponzorská podpora festivalu je v rámci více zdrojového financování nejvýznamnějším finančním zdrojem, bez nějž by festival nebylo možné uskutečnit. Proto si této podpory nesmírně vážíme a věříme, že i nadále se nám bude dařit udržet si nejenom sponzory stávající, ale získávat i sponzory nové.

Jako protihodnotu můžeme nabídnout reklamní a inzertní prostor zejména v těchto novinách, které jsou před a po festivalu distribuovány v nákladu cca 10.000 kusů do všech domácností a firem v regionu dolní Poberouní. Dále pak nabízíme prostor pro vaše logo na všech plakátech a programech, v neposlední řadě umístění vaší prezentace na festivalových webových stránkách. Další možnosti jsou na individuální dohodě. Pokud vás tato nabídka zaujala a zároveň zvažujete svoje možnosti podpory festivalu Jazz Černošice, neváhejte se nám ozvat. Vždycky se dá domluvit.

foto - Petr Kadlec

ÚČINKUJÍCÍ 2006 - 2013

4 Baars
 Ad Hock Milana Čejky
 Al Yaman
 Alice Bauer Trio
 Amit Chatterjee
 Antikvariát Pavla Kopačky
 Arietta Žirovnice
 ASPM + Jan Spálený
 Avion Big Band
 Beňo + Ptaszek
 Betty Lee + The Bead Beat
 Big Band Ježkovy konzervatoře
 Big Band Milana Svobody
 Big Band V.Zelinky
 Big Band - ZUŠ Biskupská
 Black Notes - ZUŠ Černošice
 Bobby Houda
 Brécy
 Columbella - sbor gym. Oty Pavla
 Dan Bárta and Illustratosphere
 Dech Band - ZUŠ Černošice
 Dixi Road
 Dva
 E.I.T. Voices
 Elena Sonenshine
 Emil Viklický Trio
 Erika Fečová
 Five Bones
 F Holky - ZUŠ Černošice
 Flétničky - ZUŠ Černošice
 Golden Big Band Prague
 Gulo Čar
 Hot Jazz Prague
 Charlie Band
 Chorus Angelus
 Christiane Dehmer (D)
 Ida Kelarová
 Irena Buweiserová
 Iva Bittová
 Ivan Mládek
 J.J.Jazzman + Bažík Pavelka
 Jakub Urban Trio

Jana Koubková
 Jazz Big Gang
 Jazz Efterrät
 Jiří Stivín
 Jonathan Crossley band (JAR)
 Juraj Griglák and Company (SK)
 Justin Echols Quartet (USA)
 Karel Růžička Trio
 Kouzelnice - ZUŠ Černošice
 Laco Deczi and Cellula New York
 Los Quemados
 Luboš Andršt and Blues Band

Michal Gera Band
 Michal Žáček Trio
 Milan Svoboda Quartet
 Nicolas Simon Quartet (RO,D)
 Old canal jazz band
 Old Fashion Trio
 Ondřej Štveráček Quartet
 Oscar Rózsa band (SK)
 OUA trio (CHE)
 Pacora (SK,MO)
 Pavel Šlosar Street Band
 Peter Lipa and band
 Petr Kořínek Trio
 Petra Vlková Trio
 Pooogie Bell Band (USA)
 Ratch
 Roman Pokorný - Blues Box heroes
 Ruchadze Band (NL)
 Rus Narvich (JAR,B,CZ)
 Santy y su Marabú (CUBA)
 Saxofon Quartet - ZUŠ Černošice
 Seven Days
 Sisa Fehérová
 Steve Walsh (USA)
 Steve White (USA)
 Š.Smetáček N.O.D. + Tonya Graves
 Šestet
 Takin´Off feat + Tereza Černochová
 The Dixieland Messengers Prague
 Tomáš Liška
 Tomáš Savka
 Traditional Jazz Studio P.Smetáčka
 Trio de Janeiro
 Tritonus Priest
 Václav Tobrman duo
 Varhan Orchestrovič Bauer
 Vibe fantasy - Radek Krampfl
 Vít Švec Trio
 Volné sdružení pro příležitostné hraní
 Yellow Sisters
 Yvonne Sanchez
 Zdeněk Bína a Jan Urbanec

foto - Petr Kadlec

Marta Töpferová
 Martin Brünner Trio
 Martina Talpová Trio
 Melanie Scholtz (JAR)
 Mifun and Steak House Orchestra
 Michal Filek Orchestr

Ročník 2013 sponzorsky podpořili

